

گفت‌وگوی صبا با مجید پتکی؛ بازیگر فیلم پرواز ۱۷۵

بازی در مقابل پیشکسوتان همانند آموختن در کلاس است

مجید پتکی متولد ۲۵ شهریور ۱۳۵۳ از رشت است. او بازیگری را با تئاتر شروع کرد. از سال ۷۹ به تلویزیون گیلان دعوت شد و کارش را از سال ۸۰ با تله فیلم ادامه داد. پتکی در آثار بسیاری همچون قهوه تلخ، گذر از رنج ها، کوبار، آکتور، مرداب، ضد، لباس شخصی، ۲۳ نفر و... هنرنمایی کرده است. از جمله افتخارات او می توان به کسب جایزه دستاورد ویژه جشنواره فیلم مانهایم آلمان و جایزه بهترین بازیگر مرد از جشنواره اسکرین پاور انگلستان اشاره کرد. به بهانه حضور این بازیگر در فیلم پرواز ۱۷۵ که در چهل و دومین جشنواره فیلم فجر حضور دارد، با او به گفت و گو پرداختیم که در ادامه می خوانید.

چه شد که در فیلم پرواز ۱۷۵ بازی کردید؟

راستش همکاری با موسسه تبیان فیلم از جمله حاج آقا حقیقت، آقای سلحشور و همچنین همکاری با محمدحسین حقیقت، کارگردان جوان برایم خوشایند بود. هر چند سابقه همکاری با ایشان را قبلا در تله فیلم خون بها داشتم. از طرفی فیلمنامه بسیار جذاب این اثر، عامل دیگری بود تا مرا مشتاق کند با این تیم کار کنم، لذا خدا را شاکرم که این همکاری شکل گرفت.

از نقش تان بگوید، چه ویژگی هایی داشت؟

کاراکتر من از یک قشر زحمتکش است، در واقع راننده کامیونی است که بین شهری فعالیت می کند. از طرفی این راننده کامیون پدری دارد که یادگار جنگ تحمیلی است و آسیب هایی را دارد که تمام خانواده تحت تاثیر آن است. این کاراکتر از نظر سنی بسیار نزدیک به سن خودم است و البته شباهت های کمی نیز دارد.

چگونه به نقش نزدیک شدید؟

درست است که نقش از نظر سنی و برخی چیزها به من نزدیک است اما در واقع تفاوت های اساسی دارد. برای نزدیک شدن به نقش سعی کردم به دنبال مستندات بروم. لذا بزرگ ترین مستندی که توانستم با آن روبرو شوم آسایشگاه جانبازان نارالله بود که البته بخشی از لوکیشن فیلم نیز در آن مکان بود. به همین دلیل از نزدیک شاهد تمام دغدغه ها و چگونگی زندگی این جانبازان و خانواده شان بودم و در یافتن خلق کاراکتر بسیار کمک کرد. به همین خاطر توصیه می کنم که تمام دوستان بازیگر و غیر بازیگر حتما به این آسایشگاه مراجعه کنند تا روح و روانشان تازه شود و مشکلاتشان به فراموشی سپرده شود، چراکه افرادی را می بینند که با درصد بالای جانبازی چنان روحیه و تلاشی دارند که عجیب است.

بازی در این نقش چه جذابیت هایی داشت؟

نقش پدر من را جمشید هاشم پور هنرنمایی می کند و ایشان یکی از بزرگان و اساتید سینمای ایران است. به همین خاطر جذابیت دیگر این کار همکاری با ایشان بود. جمشید هاشم پور در واقعیت نیز پدر هنری من است و معتقدم ایشان یکی از آسیب دیدگان سینمای ایران است. همچنین اساتید و پیشکسوتان دیگری همچون ثریا قاسمی، جعفر دهقان، اسماعیل خلیج، رضاتو کلی، اتابک نادری و... در این اثر بودند که بازی مقابل آنها مانند کلاس درس بود. به عبارتی این پیشکسوتان در مقابل هر کس که قرار می گیرند خواسته یا ناخواسته تمام کسانی که کنارشان هستند را در گفتار، همگن سازی،

همسان سازی و... متاثر می کنند و تجاربشان را بر ما می کنند. به همین دلیل برای بازی مقابل این عزیزان سعی کردم که خودم با آمادگی نسبی و حضور ذهن بیشتر در صحنه حاضر شوم تا وقت این عزیزان را تلف نکنم.

چه مدتی صرف تمرینات شد؟

به دلیل اینکه درگیر فعالیت در پروژه های دیگر بودم، حدودا یک هفته با این گروه تمرین و دور خوانی کردم.

نحوه هدایت بازیگری چگونه بود؟ در ارائه و خلاقیت نقش دست تان باز بود؟

همواره معتقدم که در هر پروژه، خواسته کارگردان را برآورده کنم البته مشروط به اینکه کارگردان نیز قدرت توضیح دادن خواسته خود را داشته باشد، نه اینکه برای من بازی کند. محمدحسین حقیقت خوشبختانه تمام توضیحات را دقیق و با جزئیات ارائه می داد. در این میان اگر هم من پیشنهادی داشتم می گفتم و او نیز با کمال میل می شنید و اگر درست و منطقی بود، پذیرا می شد. البته شاهین باباپور نیز مشاور کارگردان این فیلم بود که با هم فکری حقیقت، بهترین تصمیم را اجرایی می کردند.

در تجارب هنری خویش با کارگردانان با تجربه و مطرحی همکاری کردید، اما در فیلم «پرواز ۱۷۵» با یک کارگردان فیلم اولی روبرو بودید، کار با او چگونه بود؟

بله همانطور که با کارگردانان مطرح همکاری کردم، همانطور هم در سوابق کاری خود در فیلم های کوتاه بازی کردم و حتی با کارگردانان فیلم اولی همکاری داشتم. بنظرم جوانانی که مشغول فعالیت در فیلم های کوتاه هستند، بسیار توانمند و به روز هستند. اما افرادی چون من که پا به سن گذاشتیم و به دلیل مشغله کاری، شاید نتوانیم آنطور که باید درگیر مطالعه بر آثار جدید سینمای جهان و ایران باشیم، به واسطه معاشرت و همکاری با گروه های فیلم کوتاه به روز می شویم. محمدحسین حقیقت نیز از این موضوع مستثنی نیست. او تجربه کارگردانی در آثار کوتاه را دارد و معتقدم کارگردان حرفه ای سینماست و به زودی به یکی از نامداران این عرصه تبدیل خواهد شد.

به نظر تان این فیلم در چهل و دومین جشنواره فیلم فجر تاثیر گذار خواهد بود؟

بله، با توجه به قصه جذاب، فضای صمیمانه موسسه سینمایی نگار فیلم تبیان به عنوان سرمایه گذار این فیلم و تیم بازیگران و عوامل، فکر می کنم این فیلم یکی از آثار قابل توجه فیلم فجر در بخش نگاه نو خواهد شد.

